

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1TdoV/3/2017
Identifikačné číslo spisu:	9506100099
Dátum vydania rozhodnutia:	30.05.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Libor Duľa
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:9506100099.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Libora Duľu a sudcov JUDr. Daniela Hudáka, JUDr. Petra Paludu, JUDr. Petra Szaba a JUDr. Aleny Šiškovéj, v trestnej veci obvineného X. K. pre organizátorstvo a pomoc k trestnému činu neodvedenia dane a poistného podľa § 10 ods. 1 písm. a/, písm. c/, § 148a ods. 1 alinea 2, ods. 4 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 30. júna 2002 (ďalej len „Tr. zák.“) formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 30. mája 2017 v Bratislave o dovolaní obvineného proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. marca 2010, sp. zn. 3Toš 6/2008, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. a/ Tr. por. dovolanie obvineného X. K. sa odmieta.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) o.i. podľa § 256 Tr. por. v znení účinnom do 31. decembra 2005 zamietol odvolanie obvineného X. K. proti rozsudku Špeciálneho súdu v Pezinku z 28. apríla 2008, sp. zn. PK 2Tš 29/2006 (ako nedôvodné).

Špeciálny súd v Pezinku vyššie citovaným rozsudkom uznal obvineného X. K. vinným z organizátorstva a pomoci k trestnému činu neodvedenia dane a poistného podľa § 10 ods. 1 písm. a/, písm. c/, § 148a ods. 1 alinea 2, ods. 4 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák., trestného činu neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1 alinea 2, ods. 4 Tr. zák. a trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 185a Tr. zák., a to na skutkovom základe tam bližšie uvedenom.

Obvinenému X. K. bol za to uložený podľa § 148a ods. 4 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. zák. zaradený do III. nápravnovýchovej skupiny.

Dňa 30. januára 2017 bolo Špecializovanému trestnému súdu doručené dovolanie obvineného, podané prostredníctvom jeho obhajcu a smerujúce proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, keď ako dovolacieho dôvody obvinený uviedol dôvody v zmysle § 371 ods. 1 písm. a/, c/, g/ a i/ Tr. por., ktoré následne tiež

blížšie písomne zdôvodnil.

Z pohľadu rozhodnutia dovolacieho súdu je relevantné poukázať predovšetkým na pasáž predmetného dovolania, v ktorej obvinený upozorňuje na okolnosť, že v súvislosti s doručovaním napadnutého rozsudku najvyššieho súdu nemohlo byť uplatnené ustanovenie § 63 ods. 2 Tr. por. v znení účinnom do 31. decembra 2005, ako ani ustanovenie § 130 ods. 2 tohto zákona. Druhostupňový rozsudok nebol oprávnený prevziať JUDr. Milan Roll z dôvodu, že tento nebol jeho ustanoveným obhajcom na celé konanie, ale iba na zastupovanie na verejných zasadnutiach namiesto ustanoveného obhajcu JUDr. Attila Vajdu. Účasťou na verejnom zasadnutí konanom 30. marca 2010 tak oprávnenie JUDr. Rolla na jeho obhajobu skončilo.

S ohľadom na vyššie uvedené vychádza preto podľa názoru dovolateľa uznesenie 1 TdoV 20/2015 - ktorým bolo jeho predchádzajúce dovolanie odmietnuté - z neúplného posúdenia skutočností.

Najvyšší súd v zmysle § 378 Tr. por. vec predbežne preskúmal a zistil, že dovolanie bolo podané oneskorene, teda po lehote uvedenej v § 370 ods. 2 Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011 (s použitím § 567j ods. 6 Tr. por.). V zmysle naposledy uvedeného ustanovenia je potrebné dovolanie v prospech obvineného podať najneskôr do troch rokov od doručenia rozhodnutia súdu.

Hneď v úvode je potrebné uviesť, že najvyšší súd ako súd dovolací už uznesením z 1. júna 2016, sp. zn. 1 TdoV 20/2015, predchádzajúce dovolanie obvineného X. K., podané proti vyššie citovanému rozsudku dovolacieho súdu (t.j. dovolanie podané v totožnej trestnej veci), odmietol podľa § 382 písm. a/ Tr. por. ako oneskorene podané.

Z obsahu daného rozhodnutia vyplýva, že dovolací súd s odkazom na ustanovenie § 130 ods. 1, 2 Tr. por. v znení účinnom do 31. decembra 2005 (v prvostupňovom a odvolacom konaní sa v zmysle § 564 ods. 3 a 4 zákona č. 301/2005 Z.z. konalo podľa Trestného poriadku v naposledy označenom znení), v súlade s ktorým bolo potrebné doručovať rozsudok tak obvinenému ako i jeho obhajcovi, po preštudovaní príslušného spisového materiálu dospel k záveru, že obhajcovi JUDr. Milanovi Rollovi bol napadnutý rozsudok dovolacieho súdu doručený 29. apríla 2010 a obvinenému X. K. v zmysle § 63 ods. 2 veta druhá Tr. por. v znení účinnom do 31. decembra 2005 (fikciou) v totožný deň. S poukazom na uvedené bol potom ako posledný deň zákonnej trojročnej lehoty na podanie dovolania obvineným označený 29. apríl 2013.

Najvyšší súd na danom mieste zdôrazňuje, že vysporiadanie sa s otázkou doručenia napadnutého rozhodnutia obhajobe bolo nevyhnutným predpokladom pre vyslovenie záveru o potrebe odmietnuť skoršie dovolanie obvineného ako oneskorene podané.

Z procesného hľadiska potom platí, že ak určitá otázka už bola predmetom prieskumu dovolacieho súdu a tento o nej (právoplatne) rozhodol, zaoberať sa ňou opätovne na podklade neskoršie podaného dovolania už neprichádza do úvahy, keďže tomu bráni zásada ne bis in idem (nie dvakrát o tom istom), vyjadrená o. i. v Trestnom poriadku v ustanovení § 9 ods. 1 písm. e/ (vo vzťahu k meritórnemu rozhodnutiu), ktoré je na daný účel potrebné vyložiť (použiť) extenzívne. Opätovný prieskum zo strany dovolacieho súdu je možný len vo vzťahu k inej - novej okolnosti, doposiaľ s konečnou platnosťou zo strany dovolacieho súdu neriešenej.

Z vyššie uvedeného je teda zrejmé, že dovolací súd v predmetnom dovolacom konaní nemôže negovať právne účinky jeho skoršieho rozhodnutia, vydaného v totožnej trestnej veci. Ak by rozhodol inak (resp. ak by problém vôbec posudzoval), vo vzťahu ku konkrétnej okolnosti by vznikla kolízia s už spomínaným princípom ne bis in idem. Súd rovnakého stupňa by totiž o tej istej otázke rozhodoval opakovane, pričom právnym účinkom jeho rozhodnutia bránia už nastalé a stále pôsobiace právne účinky rozhodnutia pôvodného.

Inak by tomu bolo iba v tom prípade, ak by predchádzajúceho rozhodnutie dovolacieho súdu, vydané v

aktuálne preskúmanej trestnej veci, bolo v predpísanom konaní zrušené, čo však nie je daný prípad. Len vtedy by sa námietka založená na tých istých skutočnostiach mohla stať z pohľadu dovolacieho konania opätovne relevantnou.

Aj napriek tomu však dovolací súd vo vzťahu k argumentácii dovolateľa, použitej v ostatnom podanom dovolaní, považuje za žiaduce, navyiac a nad právny dôvod (ratio decidendi) odmietnutia dovolania (ako tzv. obiter dictum), uviesť nasledovné:

V priebehu odvolacieho konania bolo zistené, že pôvodný obhajca obvineného K. JUDr. Attila Vájda bol dňa 9. októbra 2008 (t.j. po vyhlásení napadnutého prvostupňového rozsudku) vyčiarknutý zo zoznamu advokátov Slovenskej advokátskej komory (zv. č. 62, č.l. 117 spisu).

Vyššie menovaný obhajca tak obvineného nemohol ďalej v (odvolacom) konaní zastupovať, pričom jeho práva v plnom rozsahu prešli na súdom ustanoveného obhajcu JUDr. Milana Rolla - opatrením predsedu senátu odvolacieho súdu z 16. februára 2010 podľa § 40a ods. 1 Tr. por. v znení účinnom do 31. decembra 2005 ustanovený ako náhradný obhajca obvineného (formálne nesprávne ako tzv. náhradný obhajca, čo však na právnych účinkoch obhajobného trestnoprocésneho vzťahu nič nemení). Tomuto bol - ako v relevantnom čase fakticky aj právne jedinému riadnemu obhajcovi obvineného - následne správne doručovaný dovolaním napadnutý druhostupňový rozsudok, vyhlásený na verejnom zasadnutí konanom 30. marca 2010, ktorého sa tento tiež osobne zúčastnil.

Vychádzajúc zo skôr uvedeného nemohol preto najvyšší súd rozhodnúť inak, ako dovolanie obvineného (opätovne) odmietnuť podľa § 382 písm. a/ Tr. por. ako oneskorene podané.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.